

РЕШЕНИЕ

№ 6500

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6421** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи - МВР, срещу Решение от 10.05.2023г., постановено по НАХД № 13421/2021 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 5-ти състав.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение като се оспорва извода на районния съд, че при издаване на ЕФ е допуснато съществено процесуално нарушение, което налага отмяната му. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касацията – Р. Д. К., редовно уведомен не се явява лично и не се представлява. По делото е представен писмен отговор от процесуалния му представител, с което моли съда да отхвърли касационната жалба. Претендира адвокатско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С електронен фиш серия К № 4978990, издаден от СДВР, на ответника по касационната жалба е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00лв. на основание чл.182, ал.1, т.4 от закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 от с.з., затова че на 10.06.2021г. в13.09ч. на [улица], до № 268, с посока на движение от [улица]към „Околовръстен път“, при ограничение на скоростта 70 км/ч. в населено място, въведено с пътен знак В-26, е управлявал л.а. марка „М.“, модел „С 320“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост 102 км/ч., установена с техническо средство АТСС TFR1 – М 506.

За да отмени обжалвания електронен фиш районният съд е приел, че в санкционния акт липсва ясна индивидуализация на нарушението. Според решаващия състав е налице разминаване между скоростта, посочена в разпечатката на техническото средство /105км.ч/ и и тази, отразена в процесния фиш /102 км.ч/, с което се ограничават правата на уличеното лице за проверка и контрол на фактите, относими към делото. Отделно от това е следвало да бъде вписана и разпоредбата на чл.188, ал.2 от същия, която определя субекта, чиято отговорност следва да бъде ангажирана.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, но неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. А според, ал. 2 на чл. 188 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Анализът на тези разпоредби сочи, че същите уреждат субектите на административното наказване по този закон, доколкото са възможни, а и често срещани случаите, в които собственикът, респ. законният представител на ЮЛ - собственик и този, който управлява МПС са две различни лица. Законът предвижда с оборима презумпция, че отговорност носи собственикът, съответно законният представител на ЮЛ - собственик на превозното средство, доколкото не е установено, че конкретното нарушение е извършено от друго лице. В този смисъл е предвидил именно собственикът - физическото лице, респ. законният представител на юридическото лице - собственик, да може да се освободи от административна отговорност, когато не е извършил лично установеното административно нарушение като посочи, чрез попълване на декларация, лицето, което е управлявало превозното средство в момента на нарушението.

Установява се, че при издаване на процесния електронен фиш са спазени изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Налице е конкретно и ясно описание на нарушението – посочени са датата и часът, както и мястото на извършване на нарушението, установената, респективно разрешената скорост в пътния участък. Налице е правна квалификация на нарушението и приложимата санкционна разпоредба. Обстоятелството, че в ЕФ като основание за ангажиране отговорността на управителя и представляващ търговеца в качеството му на законен представител не е

посочена разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, не може да обуслови извод за несъответствие между фактическото описание и юридическото формулиране на нарушението или неяснота в същото.

По делото безспорно е установена собствеността на превозното средство, което се установява от приложената по делото административнонаказателна. Не са представени доказателства, а и не се твърди, че друго лице е управлявало автомобила в посоченото в електронния фиш време и място. Поради това правилно е санкциониран законният представител на юридическото лице – собственик на моторното превозно средство, като е налице конкретно отбелязване в електронния фиш, че отговорността му е ангажирана именно в това му качество. Поради това не се споделят от съда изводите на СРС, че е налице неяснота относно личността на санкционирания субект, още по-малко обуславяща извод за нарушаване правото му на защита.

Съдът приема, че електронният фиш съдържа надлежно описание на нарушението в съответствие със законово установените изисквания. Нормативно, в чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП, е определено съдържанието на електронния фиш за налагане на глоба, при установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система нарушение на този закон. В случая съдържанието на обжалвания пред районен съд електронен фиш изцяло е съобразено с императивните изисквания на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и за наличието на административно нарушение, като са описани конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гл. т на правна квалификация и вид/размер на приложимата санкция.

Спазени са изискванията за използването на автоматизирано техническо средство, преминало и периодична проверка.

Въз основа на събраните по делото доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка съдът приема, че извършеното от ответника нарушение по чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП /по времето, на мястото и при обстоятелствата, посочени в ЕФ/, е доказано по безспорен и несъмнен начин, като законосъобразно той е санкциониран с налагане на предвиденото в закона по вид и размер административно наказание за това нарушение с издаването на електронен фиш. От представените по делото писмени доказателства безспорно се установява и че посоченото в електронния фиш техническо средство, с което е измерена, фиксирана, отчетена и заснета скоростта на движение на управлявания от ответника по касация автомобил, е одобрен тип автоматизирано техническо средство за измерване съгласно Закона за измерванията, което установява и автоматично заснема и записва нарушението /превишението на скоростта/; датата и точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС.

С оглед на изложеното оспореният електронен фиш серия К № 2667077 на СДВР, се явява правилен и законосъобразен и следва да бъде потвърден. По гореизложените съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено поради противоречието му с материалния закон.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80.00 лв. (осемдесет лева).

Воден от горното, Административен съд София – град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 10.05.2023г., постановено по НАХД № 13421/2021 г., по описа на Софийски Районен съд, НО, 5-ти състав и вместо него постановява :.

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш /ЕФ/ серия К № 4978990, издаден от СДВР, с който на Р. Д. К., с ЕГН [ЕГН], представител на „ТВ1 Телевизионна къща „ ЕООД е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00лв. на основание чл.182, ал.1, т.4 от закона за движението по пътищата, за нарушение на чл.21, ал.2, вр.ал.1 от с.з.

ОСЪЖДА Р. Д. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.